

РЕШЕНИЕ

№ 4536

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 10.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10276** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Д. Н. Б. срещу Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г. на Главен архитект на Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена в несъответствие с материалния закон и противоречие с административно-производствените правила. Посочва се, че строежът е търпим, а сграда „А“ - Автосервиз не е от категорията обекти, които са посочени в чл.195 ал.5 от ЗУТ. Излага се още, че не е ясно от мотивната част на акта, защо ответникът е приел, че тази сграда е неподходяща по местонахождение, след като ПУП не е приложен и не е реализирано отчуждително-обезщетително производство. Моли да се отмени Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г. на Главен архитект на Столична община и се присъдят направените по делото разноски в размер на сумата от 1 050.00 лева. От процесуалния представител адв.Л. А. Г. е представена писмена защита, в която са обосновани съображения за незаконосъобразност на акта.

Ответникът – Главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д. П., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна. Депозирани са становище изх. № САГ19-ТК00-1072/3/10.09.2019г. и писмени бележки на 14.07.2020г., в които са развити доводи за законосъобразност на обжалвания акт. Заявена е претенция за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Столична община, чрез процесуален представител юрк. М. С. И. оспорва предявената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 12.06.2019г. служители на Столична община, район „О. купел” са извършили проверка на строеж- Сграда „А“ -Автосервиз, представляваща част от сграда с идентификатор № 68134.4335.283.3, находяща се в [населено място], район „О. купел“, [улица]. При проверката е съставен констативен протокол № 06 от 12.06.2019г., от данните по които се установяват следните факти и обстоятелства:

Сградата е разположена в ПИ с идентификатор № 68134.4335.283, от който съгласно действащия ПУП, одобрен със Заповед № РД-09-469/09.10.2003г. е отреден УПИ Х-283 от кв.209, както и в имот с идентификатор № 68134.4335.2056- отреден за [улица]-552-551-550-548-547-546-543, [улица]в участъка между [улица]и [улица].

Сградата с идентификатор № 68134.4335.283.3 е с размери: дължина 16.30м., широчина-12.20м., височина-3.20м. Същата се състои от два самостоятелни в конструктивно и функционално отношение обекта, означени като сграда „А“ и сграда“ Б“.

Сграда „А“ е с размери: дължина 16.30м., широчина-5.50м, височина-3.20м и застроена площ от 89.70 кв.м. Нейната конструкция е масивна с ивични основи, тухлени стени и покривни панели с покритие от битумизирана мушампа. Приблизителният период на извършване на строителството е 70-те години на ХХ век. Сградата се използва за извършване на автосервизна дейност. Тази сграда изцяло попада в ПИ с идентификатор № 68134.4553.2056, който е предвиден за изграждане на улица и пречиства изграждането на уличен водопровод и улична канализация по [улица]за които е издадено разрешение за строеж № Б-30/10.10.2018г.

Сграда „Б“ е с размери: дължина 16.30м., широчина-6.70м., височина 3.20м. и застроена площ от 109.10 кв.м. Конструкцията ѝ е смесена-ивични основи, тухлени стени, покривна конструкция от стоманени профили с покритие от трапецовидна ламарина. Тази сграда попада изцяло в УПИ Х-283 от кв.209, местност „О. купел“.

Комисията е предложила да бъде издадена заповед за премахване на обект: сграда „А“- автосервиз, представляващ част от сграда с идентификатор № 68134.4553.283.3, защото строежът е неподходящ по местоположение- попада в улица и възпрепятства изграждането на предвидените инфраструктурни и благоустройствени обекти- уличен водопровод и улична канализация по [улица].

Жалбоподателят [фирма], представлявано от Д. Б. е бил уведомен за започване на административното производство с писмо изх. № РОК19-ГР00-1/4/03.04.2019г., което му е връчено на 05.04.2019г. /л.30- л.31 от адм.дело № 10212/2019г./ По преписката не са постъпили писмени възражения срещу констатациите, обективирани в акт № 06/12.06.2019г., който е връчен на представляващия търговското дружество на 23.06.2019г.

Издадено е било разрешение за строеж на благоустройствен обект № Б-30/10.10.2018г. с възложители Столична община и С. И. В. за изграждане на обект: уличен водопровод по [улица]/о.т.552-о.т.551-от.550-о.т.549/ за водоснабдяване на УПИ V-186 от кв.212 и уличен канализационен клон 242 по [улица]/о.т.552-о.т.549-о.т.547-о.т.543/ за отводняване на този недвижим имот.

Представено е и удостоверение с изх. № АБ-9200-520¹⁰³ /12.10.2004 г., издадено от главния архитект на район „О. купел“, според което строежите в имота- две масивни сгради и навес са в режим на търпимост, тъй като отговарят на условията на §16, ал.1 на ПР на ЗУТ и на §127 от ПЗР на ЗУТ /л.60 от адм.дело № 10212/2019г./

За установяване компетентността на издателя на акта, на съда са представени Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на Кмета на Столична община.

С оспорената Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г. Главен архитект на Столична община на основание чл.195 ал.5 във вр. ал.1 ЗУТ и чл.196 ал.3, ал.5 от ЗУТ е наредил на [фирма], представлявано от Д. Н. Б. да премахне строеж: Сграда „А“- Автосервиз, представляващ част от сграда с идентификатор № 68134.4553.283.3 с административен адрес: [населено място],[жк], [улица]. Прието е, че сградата е неподходяща по местонахождение, защото попада в ПИ с идентификатор № 68134.4553.2056- отреден за изграждане на улица, както и пречка за изграждането на благоустройствени обекти- уличен водопровод и уличен канализационен клон по [улица], трасето на които засяга тази сграда.

В процеса е допуснато и прието експертно заключение, изготвено от вещото лице инж. П. Н. И.- Г. от данните по което се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства:

Сграда „А“- Автосервиз, представлява част от сграда с идентификатор № 68134.4335.283.3, съгласно одобрения със Заповед № РД-18-51/15.07.2010г. на Изпълнителен директор на АГКК, КККР за територията на Столична община, район „О. купел“. Сграда „А“- Автосервиз попада в поземлен имот с идентификатор 68134.4335.2056, който е отреден за улица ([улица]). Тя представлява едноетажна сграда с масивна конструкция, с тухлени стени и стоманобетонени покривни панели, покрити с битумна мушама. Сградата е измазана отвън и отвътре. Към момента на огледа, извършен от вещото лице на 12.03.2020г. тя функционира, като автосервиз. Външният вид и конструкцията на сградата са типични за периода 1970-1990 г. Сграда „А“- Автосервиз е с размери: дължина - 16,30 м., ширина - 5,50 м. и височина 3,20 м. и застроена площ от 89.65 кв.м. Сграда „А“ – Автосервиз по дължината си е долепена до сграда „Б“ като връзката между двете сгради се осъществява през две вътрешни врати. Двете сгради („А“ и „Б“) в конструктивно и функционално отношение са самостоятелни, имат различни по вид покриви и отделни входни врати, като тази на сграда „А“ е двойна, тип гаражна врата. Вещото лице е приело, че процесната сграда по своят вид и предназначение представлява производствено помещение.

За ПИ 68134.4335.283, от който е отреден УПИ Х-283- „за КОО“ от кв. 209, местност „О. купел“ е одобрено изменение на план за регулация и план за застрояване със Заповед № РД-09-469/09.10.2003г. на Кмета на район „О. купел“. Съгласно този ПУП, ПИ № 68134.4335.2056 е отреден за улица (о.т. 543 до о.т. 546). Уличната регулация за частта, граничеща с УПИ Х-283 „за КОО“ от кв.209 не е приложена. Благоустройствените обекти, предмет на разрешението за строеж № Б-30/10.10.2018г. /уличен водопровод и уличен канализационен клон/ по проект следва да се изпълнят в ПИ с идентификатор № 68134.4335.2056 ([улица]), като частта на трасето им между о.т. 543 и о.т. 546 е ситуирана успоредно на имотната граница на ПИ № 68134.4335.283 и преминава през процесната сграда „А“ – Автосервиз.

Предвид така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.214 т.2 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, тъй като от ответната страна не са представени писмени доказателства за момента на съобщаване на акта на неговия адресат. В приложеното известие за доставяне № ИД PS 1618 00 КОFR0 с дата на пощенското клеймо от 19.08.2019г. не е посочена дата на получаването му от Д. Н. Б. или служител/работник на [фирма].

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На първо място, атакуваната Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г. е издадена от компетентен административен орган – Главен архитект на Столична община. Функции да издава заповеди с правно основание чл.195 ал.5 от ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на Кмета на Столична община /т.1.39/. Не се констатира превратно упражняване на властнически правомощия и несъответствие с целта на ЗУТ, а именно: изпълнението и съществуването на територията на страната само на разрешени строежи.

На второ място, оспорената заповед е издадена в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието ѝ съгласно разпоредбата на чл. 59 АПК. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал.4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. [фирма], представлявано от Д. Н. Б. е било уведомено за образуваното административно производство на 05.04.2019г., запознало се е на 23.06.2019г. със съдържанието на протокол № 06/12.06.2019г., като не са били подадени писмени възражения срещу обективизираните в него констатации. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, административният акт е постановен в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона.

Нормата на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ предоставя на кметовете на общини компетентност при установени заварени или търпими строежи да наредят на собствениците им

тяхното премахване, преобразуване или ремонтване, ако същите са неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали, а именно: огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и други обекти по чл.151 ал.1 т.1-15, временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите.

Процесният недвижим имот, индивидуализиран от ответника като част от сграда № 68134.4553.283.3- сграда „А“- Автосервиз не представлява обект от категорията на горепосочените, който може да бъде предмет на разпореденото от ответника премахване. Сградата по своето предназначение е производствено помещение. С тази своята идентификация същата е описана в АЧОС № 684/22.12.1999г. /производствено помещение № 2/, нотариален акт № 190, том II, рег. № 12649, дело № 391/2003г. /производствено помещение № 2/ и в нотариален акт № 194, том II, рег. № 12815, дело № 395/2003г. /производствено помещение № 2/. Според становището на вещото лице инж. П. И.-Г., по своята функция сградата не представлява гараж. След като строежът е обект с производствено предназначение по см. на чл.37 ал.2 от ЗУТ, той е извън обхвата на нормата чл.195 ал.5 от ЗУТ и по отношение на него органът не може да предприема действия за премахването му по този ред.

Установи се, че част от сграда с идентификатор № 68134.4553.283.3 сграда „А“- Автосервиз по своето местоположение попада в ПИ с идентификатор № 68134.4553.2056, който е предвиден за изграждане на улица. Плана за улична регулация в участъка граничещ с УПИ Х-283 от кв.209, местност „О. купел“ / о.т.543-о.т.546/ не е приложен, констатацията извършена от ответника в мотивната част на акта, както и обективизирана в протокол № 06/12.06.2019г.

За да бъде разпоредено премахването на сградата на това основание /че с одобрен ПУП е предвидено реализирането на нещо различно от изграденото/, то следва да се установи, че са предприети действия по провеждане на това мероприятие, на което пречи процесния строеж. От събраните в производството писмени доказателства не се установява да са били извършени процедури по отчуждаване на част от сграда с идентификатор № 68134.4553.283.3 по реда на чл.205-чл.208 от ЗУТ. След като предвидената с плана улична регулация на [улица]не е била приложена към дата-31.07.2019г. по см. на § 22 ал.1 б.„в“ от ЗР на ЗУТ, не може да се обоснове, че сграда „А“- Автосервиз е неподходяща по своето местонахождение. При липса по делото на данни за проведено отчуждително производство и изплащане на обезщетение по него, а такива и въобще не се твърдят от ответната страна, следва, че планът за улична регулация не е приложен по смисъла на § 22 ЗР на ЗУТ и съответно не е установена уличната регулационна линия, по която следва да е ситуирана сграда с идентификатор № 68134.4553.283.3, то не е доказано правното основание за постановяване на заповедта, а именно, че този строеж е неподходящ по местонахождение.

Съгласно чл.170 ал.1 от АПК, ответната страна носи доказателствена тежест за установяване на фактическите обстоятелства в производството. В този смисъл по пътя на главното и пълно доказване не е потвърдено в процеса, че жалбоподателят е изпълнил строеж от категорията на тези посочени в нормата на чл.195 ал.5 от ЗУТ и който поради своето разположение на терена противоречи на реализацията на транспортно-комуникационно мероприятие на територията на Столична община. Обстоятелството, че благоустройствените обекти- уличен водопровод и уличен

канализационен клон следва да се изпълнят в ПИ с идентификатор № 68134.4553.2056 / [улица]/ и трасето им преминава през процесната сграда е без всякакво правно значение за развитото се административно производство на посоченото правно основание, след като ПУП- ПУР в частта граничеща с УПИ Х-283 от кв.209, местност „О. купел“ /о.т.543-о.т.546/ не е приложен по см. на § 22 ал.1 б.“в“ от ЗР на ЗУТ.

Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗУТ. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. Неправилно Главен архитект на Столична община е разпоредил премахване на постройката, тъй като не е осъществено правното основание, на което се е позовал.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, а постановената **Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г.**, като незаконосъобразен акт подлежи на отмяна на основание чл.146 т.4 от АПК. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна [фирма], представлявано от Д. Н. Б. правни последици.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на [фирма], представлявано от Д. Н. Б. следва да бъдат възстановени направените по делото разноски, които възлизат в размер на сумата от 1 050.00 лева и представляват: заплатена държавна такса от 50.00 лева /л.3 от адм.дело № 10212/2019г./, адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство от адв.Л. А. Г. в размер на 600.00 лева /л.24/ и възнаграждение за работа на вещото лице от 400.00 лева /л.23/.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град**, II-ро отделение, 22-и състав на основание чл.172 ал.2 АПК

Р Е Ш

И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Н. Б. Заповед № РА-20-49 от 31.07.2019г. на Главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община със съдебен адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Д. Н. Б., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица] сумата от 1 050.00 /хиляда и петдесет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: